

agg
-
o n
i e

Úvodník

*When the dog bites
When the bee stings
When I'm feeling sad
I simply remember my favorite things
And then I don't feel so bad.*

...tak zní slova z muzikálu, jehož jméno toto číslo sdílí - Za zvuků hudby. A třeba právě hudba může být jednou z oněch „favorite things“!

Odjakživa byla totiž jedním z pojítek mezi lidmi a pomocnicí při navazování vztahů či hledání něčeho společného. A čím jsme od sebe dál (a čím to trvá déle), hudba se pro mnohé z nás stává prostředkem pro relaxaci, rozradostnění a spojení s ostatními více než kdy dřív. Proto i v tomto čísle Agónie s Vámi chceme sdílet náš pohled na hudbu, písničky, které jsme jako studenti Arcibiskupského gymnázia dali dohromady, spoustu článků na toto téma (ať už se to týká trendů, nebo historie) a v neposlední řadě i spoustu krásných, hudbu a náladu povzbuzujících fotek, jež by ani Kupka do svých obrazů vtisknout nedokázal.

Děkujeme všem přispěvatelům za tak hojnou sbírku (hudebních i nehudebních) článků a fotek a přejeme příjemné počtení!

Justý a Linda •

Redakce

Justýna Tůmová, VI.A
Linda Xochitl Součková, VI.B
Ondřej Fürbach, III.A
Benedikta Peterková, IV.A
Marta Majerová, VII.A
Madla Hůlková, VII.A
Christoph Slaměník, V.B
Ela Navrátilová, VII.C
Marie Probstová, IV.A
Jiří Rousek, II.B
Jarmila Smetanová
Miriam Žytková, I.A
Sebastian Sallfelner, VI.B
Vítek Frei VI.A
Ondřej Ruczaj, II.B
David Janák, II.B
Karolína Kováčová, I.A

korektura

Kilián Benda, VII.A
Vítek Frei VI.A
Martin Janata, VI.A
Zuzana Rosenbaumová, VIII.B

přední obálka + ilustrace

Kateřina Vrtišková, VI.A

sazba

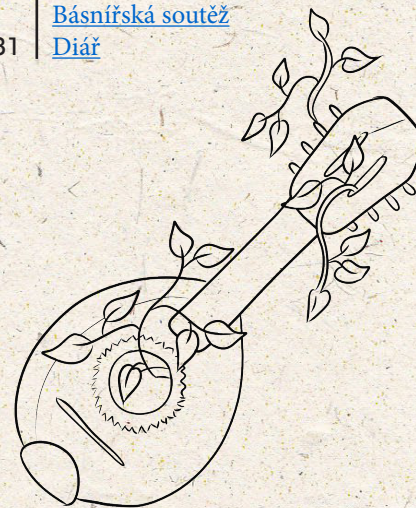
Barbora Hnyková, VII.C

agónie, březen 2021

Vyšlo v elektronické podobě

Obsah

- 2 [Úvodník](#)
- 3 [Obsah](#)
- [Krátké zprávy](#)
- 4 [Naladte se s AG](#)
- 6 [Rozhovor s panem profesorem Hroudou](#)
- 7 [Kam se obrátit](#)
- 8 [Do světa služeb pro poslechl a streamování hudby](#)
- 9 [Hudba sfér](#)
- 10 [Sea shanties 2021](#)
- 13 [Můstek](#)
- [Můsa](#)
- 15 [Požehnání a prokletí hudby z východní Asie](#)
- 18 [Národní písně](#)
- 19 [Nejlepší filmové soundtracky](#)
- [Ptačí pěvecká soutěž](#)
- 21 [Zpívající zvířata - Ptáci](#)
- 22 [Rozstřílené Kongo - první válka v Kongu](#)
- 24 [H.M.S. Honorable](#)
- 27 [Fejetonek](#)
- 28 [Jak se kočíruje diskuze](#)
- 29 [Sezóna snů pro West Ham? Básniřská soutěž](#)
- 31 [Diář](#)

Linda X. Součková a Justýna Tůmová

Krátké zprávy

Návštěva Matematického klokana se uskutečnila i letos, akorát online a spíše jen tak v pozadí. Ani to ale nezabránilo matematikům zúčastnit se své oblíbené soutěže.

#MatematikaVálí #KlokanaNicNezastaví

Od 22. března byla možnost se přihlásit na Agoru, která proběhne v pondělí 29. a úterý 30. března. Letošní téma je Kouř.

#AgoraKouř #PřijelKNámPanDiskžokej

Také do začátku června můžete podávat nominace na Cenu Rady rodičů. Pokud tedy někdo ze školy letos udělal něco mimořádného, pište na e-mail radarodicu@arcig.cz. Více na Instagramu @arcigpraha.

#CenaRadyRodičů

#SpešlOceněníProSpešlStudenta

A nakonec, maturantům se z dobrovolnosti státní maturita z českého jazyka a literatury.

#OMaturitníPředmětMíř

#ZDvacetiKnihNaNulu •

Justýna Tůmová a Linda X. Součková

Nalad'te se s AG

*“U většiny z nás má hudba v životě alespoň minimální místo. Posloucháme ji jen tak, nebo se záměrně snažíme, aby v nás probudila určitou emoci či náladu.” Tak byl uveden dotazník, jenž jsme z redakce začátkem března zaslali všem ÁGčákům. S jeho, a hlavně s vaší pomocí jsme tak vytvořili pět playlistů pro nejrůznější příležitosti. Pokusili jsme se zahrnout veškeré vámi doporučené skladby a předat vám je ve formě YouTube a Spotify seznamů (u druhého zmíněného jsme bohužel některé písničky byli nuceni vynechat, neboť je Spotify neměl ve své databázi). A k úplnému dokreslení nálady playlistů jsme vytvořili digitální koláže. Aby se po-
těšily nejen uši, ale i oči. Příjemný poslech!*

Chvilka soustředění pro studium

Trávíme dlouhé, dlouhé dny doma a jediným stálým společníkem, jehož ani lockdown neodradí, je práce. Příklady, úkoly, eseje... ty jsou našim denním chlebem. Co ale čas s nimi strávený může zpříjemnit, je dobrá hudba na pozadí. Pro roztočení mozkových závitů a podporu ducha.

[YouTube Playlist](#)
[Spotify Playlist](#)

Pro všechny barvy srdce

Hudba umí zabrnkat i na ty nejjemnější struny naší duše. A i když při tom ukápně pár slz, je to hezký pocit, že? Pro tento playlist jste vybrali písničky, které ve vás probouzí silné emoce. Děkujeme, že se o takový niterný zážitek dělíte i se zbytkem školy!

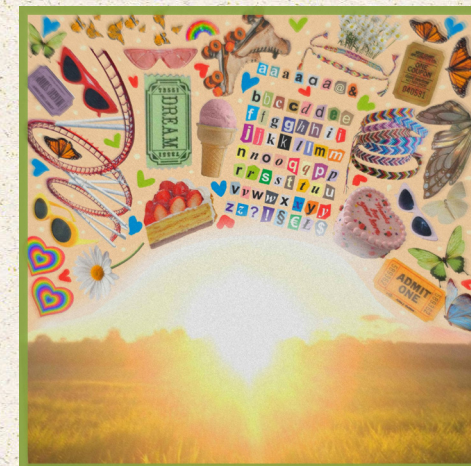
[YouTube Playlist](#)
[Spotify Playlist](#)

Energické nabuzení do nového dne

Existuje hudba, která má schopnost nás nabudit, ba přímo psychicky nakopnout - a to s takovou vervou, že nám nezbyde než vykouzlit úsměv na tváři a s odkudsi nabytou silou v žilách čelit všemu, co nám život staví do cesty.

[YouTube Playlist](#)
[Spotify Playlist](#)

The good, the bad and the badass

Někdy má zkratka člověk chuť cítit se jako hlavní hrdina nějakého akčňáku. Mít pocit, že mu leží svět u nohou. Že on a jenom on je svůj vlastní pán. Protože, ve vši upřímnosti, kdo snad nechce být alespoň trochu cool? Máme pro vás ale dobrou zprávu. Alespoň trochu cool je každý z vás, čtenářů Agónie. A s touhle hudbou v uších o tom nebudete mít šanci pochybovat.

[YouTube Playlist](#)
[Spotify Playlist](#)

Za poklidných tónů do říše snů

Možná jsme už vyrostli z věku na ukolébavky, přesto v nás jistě z těch dob něco zůstalo. Písničky v tomto playlistu jsou ideální na tichý večer, kdy máte chvilku na to se ponořit do vlastních úvah a myšlenek. Potichoučku... Polehoučku... Za zvuků hudby.

[Youtube Playlist](#)
[Spotify Playlist](#)

Rozhovor s panem profesorem Hroudou

Jakou hudbu máte rád - máte nějakou oblíbenou skupinu/interpreta a oblíbenou píseň?

Hmmm, Psí vojáci? Třeba O příměří.

Kdybyste měl založit taneční skupinu, jak by se jmenovala a jaký styl tance by prováděla?

Jmenovala by se Baumtanz. Tancovali bychom výhradně na obřích rozložitých du-bech, hudebníkům by listí sloužilo coby činely a kmen jako virbl. Pohybovali bychom se minimalisticky, až neznatelně, každý na své větvi podle své chuti by tu a tam pohnul nějakou končetinou.

Kdybyste měl hrát v nějakém filmu nebo seriálu (hraném/kresleném), jaký by to byl?

Nejraději bych hrál ve filmu Slacker (Flákač) od Richarda Linklatera, vymanil se na chvíli z příběhové formy, která je jinak vlastní filmům i našim životům, a byl jen jednou z epizodních postav (jiné ve filmu nejsou) blábolící cosi fantasmagorického a v záblescích hlubokého. A mohl u toho mít ony devadesátkové oblečky.

Kdyby nastala válka učitelů, koho z profesorů/profesorek AG byste rozhodně chtěl mít na své straně?

Myslím, že s naší početnou skvadrou učitelů filosofie bychom na tom mohli být dobře.

Na jaké místo ve světě byste nejraději vycestoval?

Přijde mi, že mi stačí pár míst, na nichž

jsem mohl či budu moct být aspoň několik měsíců a jejichž obraz v sobě můžu hloubit opakovanými procházkami a jinými činnostmi všedního dne. Místit se s místem. Vždy se podívat o kousek dál, kam jsem minule nedošel. Takže mě teď mě láká třeba Modřanská rokle nebo Connewitz.

Jaké povolání byste určitě nechtěl vykonávat?

Management „lidských zdrojů“, v call centru nebo něco podobného, kde bych si sebe nemohl příliš vážit. Ale nevím úplně.

Máte nějakou vtipnou historku z karantény?

Pobavilo mě třeba lážo plážo jedné studentky, jež na dopoledním meetu, když ještě bylo teplo, seděla na zahrádce s půllitrem, (ve kterém samozřejmě mohla být i pěnivá šťáva!). •

Kam se obrátit

Draží čtenáři,

všichni si teď procházíme nelehkým obdobím. Je proto důležité vědět, kdy potřebujeme pomoc a nebát se říct si o ni, i když to není úplně jednoduché. Pokud si vy nebo někdo z vašich blízkých potřebujete s někým promluvit, neváhejte a využijte některé z uvedených zdrojů.

Nejste v tom sami.

Zdroje:

[Preventivní team Ag](#)

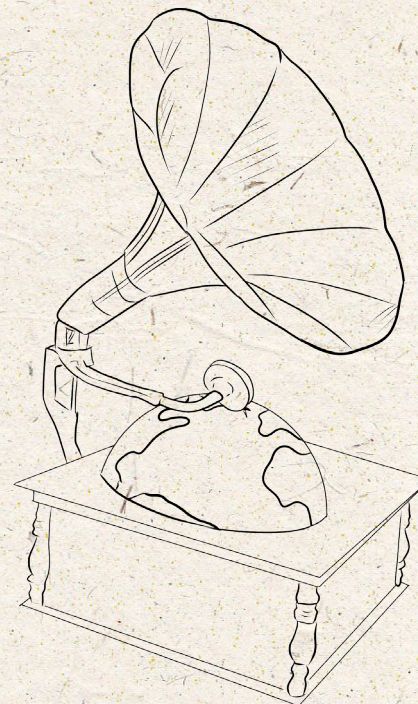
Níže uvedené služby jsou anonymní

[Linka bezpečí:](#)

116 111- pokud vám není příjemné přímo s někým telefonovat, nebo si na to nemůžete najít soukromí, můžete využít i [chat](#) (denně, 9-13h a 15-19h)

[Dětské krizové centrum:](#)

241 484 149, 777 715 215 - opět můžete využít i online chat •

Do světa služeb pro poslech a streamování hudby

Víte, jaké jsou značky hudebních služeb a přehrávačů? Tento článek je určen pro každého, kdo se o nich chce dozvědět něco více. Rád bych se je zde pokusil přiblížit a připojit různé zajímavosti.

Začal bych nejdřív asi tím, co je to digitální hudební služba a k čemu slouží. Takzvaná hudební služba nebo služba pro streamování hudby je aplikace, která nabízí různé funkce v oblasti hudby jako například ukládání a poslech široké škály skladeb, interpretů a alb nebo sdílení hudby. V dnešní době existuje mnoho takových aplikací a zde je o té nejpoužívanější nějaký ten fakt nebo zajímavost.

Jako nejrozšířenější aplikaci na hudbu můžeme bez konkurenčně považovat hudební *Spotify*. Tato aplikace, která má přes sto milionů uživatelů po celém světě, byla vyvinuta švédským podnikatelem *Danielem Elkem* v roce 2006. Ten je dodnes jejím generálním ředitelem. Teď bych se od základních informací přesunul do čistých zajímavostí. Tak schválně. Kolik si umělci dokážou vydělat na jedné skladbě? Za jedno přehrání si interpret vydělá asi od 13 do 19 haléřů. To se může zdát jako strašně malá částka, ale je poměrně hodně skladeb, které mají na svém kontě přes miliardu přehrávání... Předpokládám, že většina z vás zná skladbu *Despacito*. Myslete si o ní, co chcete, ale tato písnička je první v žebříčku sledovanosti videí na *YouTube*. Za svůj úspěch částečně vděčí právě *Spotify*, která ji už nějakou dobu popularizuje. Nevím, jestli to víte, nebo ne, ale bývalý americký prezident Barack Obama dostal

nabídku ve společnosti *Daniela Elka* pracovat. Zde nejdříve sdílel svůj „prezidentský playlist“. Po skončení ve funkci prezidenta USA mu byla následně nabídnuta pozice „prezident playlistů“. Jestli chcete vědět, kdo patří mezi umělce nejpřehrávanější, tak se mezi ně například řadí Drake, Ariana Grande, Post Malone, Billie Eilish, Bad Bunny a další...

Já osobně používám menší aplikaci *Deezer*, u které mi vyhovuje prostředí a široká škála alb, autorů a skladeb. Myslím si, že každému můžou vyhovovat jiné služby a nedá se říci, jaká z nich je regulérně nejlepší.

I v době, kdy nemůžeme chodit na koncerty a poslouchat hudbu naživo, si podle mě můžeme zlepšit náladu posloucháním své oblíbené hudby. •

Hudba sfér

Vesmírná harmonie, hudba, kterou vytvářejí planety při pohybu. Poprvé ji popsal Pythagoras ze Samu ve svém velmi komplexním učení, které spojuje matematiku, astronomii a hudbu v jedno. Když prováděl experimenty na lyře a monochordu, zjistil, že hudební intervaly odpovídají poměrům malých celých čísel, takže například struna rozdělená v polovině zní o oktávu výš, poměr 1:2. Hudba sfér se řídí stejnými principy. Třeba Pluto s Neptunem v poměru 2:3 vydávají čistou kvintu a Země s Venuší v poměru 8:13 malou sextu, která často figuruje v Chopinových nokturnech. Mezi zemí a sférou hvězd je v konceptu harmonie sfér oktáva, podle Pythagora dokonalý interval – nejen opakování prvního tónu na vyšší úrovni, ale dovršení celé stupnice a všech v ní obsažených intervalů.

Křesťanský středověk si s myšlenkou harmonie sfér pohrál ještě více. Představuje nehmotnou harmonii stvoření, vnímatelnou jen duchovně. Každá ze sedmi sfér se rovná jednomu nebi a v každém nebi sídlí jeden kúr andělů v čele s archandělem. Andělé jsou většinou zobrazováni jako hudebníci anebo zpěváci, protože hudba jako nezobrazené umění je vlastně ze všech umění nejduchovnější. Hierarchie andělů je následovná: nejbližší lidem jsou andělé z měsíční sféry, nad nimi archandělé ve sféře Merkuru, třetí jsou Venušina knížectva, uprostřed stojí Slunce a s ním mocnosti. Pak síly, andělé Marsu, panstva Jupitera a trůny z nejvzdálenější sféry Saturna.

I čísla samotná mají symbolický význam. Jednička stojí jako počátek všeho, dvojka jako ženské číslo sváru, harmonická trojka jako Boží trojice, čtyřka představuje čtyři

živly a sedmička, která v sobě spojuje tyto dvě, jako dokonalé božské číslo. Spojením prvních čtyř čísel vzniká tetraktys, desítka, která v sobě tímto spojuje všechny rozměry a celé kosmické vědění.

Ale od čísel zpět k hudbě. Boethius ve svém díle *De institutione musica* popisuje kromě hudby sfér – latinsky *musica mundana* – a hudby jak ji chápeme dnes – latinsky *musica in instrument* – ještě třetí druh hudby, a tím je *musica humana* – vnitřní harmonie v člověku, která sjednocuje části duše a také tělo. Člověka lze dokonce vidět jako mikrokosmos. Na rozdíl od planet a ostatního stvoření, jejichž zvuk se nemění, člověk musí k harmonii dojít. Neví, jak byl stvořen, a teprve sebezpoznaním a hledáním vůle Boží může najít svůj tón, vlastní mu od stvoření.

S koperníkovským obratem středověká a starověká symbolika ztrácí svůj význam. V dnešní době sice víme, že Země se točí kolem Slunce a naše pojetí světa je více méně fakticky správné, ale často nevnímáme smysl a hlubší duchovní rozměr věcí.

Stále však vznikají zajímavá zpracování hudby sfér, můžete si některou z nich poslechnout.

Music of the Spheres - [Mike Oldfield](#), [Philip Sparke](#), [Rued Langgaard](#) •

Christoph Slaměnik

Sea shanties na TikToku, aneb jak jsme vpluli do roku 2021

Jak jistě mnozí z vás ví, hudba sjednocuje. A jinak tomu není ani teď, v době globální uzavěry, činností na dálku a psychologické nepohody. Koncem roku 2020 si to uvědomili i nadšenci do sociální sítě TikTok a využili ji k šíření pocitu sounáležitosti právě v ten nejkritičtější okamžik – když to nemohli udělat naživo.

V posledním týdnu minulého roku oblétl TikTok video, ve kterém skotský pošťák a nyní i zpěvák na vzestupu [Nathan Evans](#) zpívá námořnickou píseň „[The Wellerman](#)“. Wellerman je velrybářská skladba pocházející ze 70. let 19. stol. s původem na Novém Zélandě. V původní verzi (v odkazu) ji Evans zpívá sám. Co při natáčení asi ale netušil, bylo, jaké šílenství příspěvkem odstartuje. Během několika týdnů už se na síti vyskytovalo mnoho coverů písně, a to nejen od Evanse, k němuž se mezitím přidalo několik dalších zpěváků, aby společně vytvořili harmonii po celé šířce hlasového spektra. Najednou každý správný TikToker musel mít na svém profilu a capella (*sborově zpívanou, pozn. red.*) verzi jedné ze starých folklorních balad námořníků [Commonwealthu](#). Během ledna vzal „Shantytok“ útokem i platformu YouTube, kde se začalo vyskytovat neskutečné množství memes a deep fake videí k tomuto tématu. Díky jednomu z nich můžete dokonce vidět i Elona Muska, jak zpívá staronový hit.

K nové oblibě tohoto žánru přispěla i Britská kapela [The Longest Johns](#). Ta si tento znovuobjevený hit, Wellerman, nahrála na svoje album *Between Wind and Water* již roku 2018, ale až nyní se může pyšnit více než 26 miliony poslechu na Spo-

tify. Skupina o čtyřech mužích pokrývá za současného zpěvu skutečně obdivuhodný rozsah, a poslech jejich verze je tak skutečným zážitkem, přestože ve skladbě neuslyšíte ani jeden hudební nástroj. Jemný bas Jonathana Darleyho připomínající violoncello vyplňuje onu mezeru, kterou mnohé verze skladby mají – nedostatek hloubek. K poslechu doporučuji i další písně této skvělé skupiny, ale nyní zpět k tématu. Co to vlastně ty *Sea shanties* jsou?

Sea shanties v pravém smyslu slova byly písně používané na obchodních lodích při každodenní těžké manuální práci. Jelikož pracovní náplň byla na těchto lodích dost monotónní a spočívala v opakování jednoho pohybu, např. kasání plachty, drhnutí podlahy, předávání nákladu a jiné, bylo výhodné, když se taková práce dala vykonávat do rytmu hudby. Na lodích proto býval zaměstnán tzv. Shantymán, který předzpíval sloku. Pracující posádka se poté vždy přidala s refrénem. Využívá se zde tedy „call and response pattern“, známý ve všech hudebních žánrech napříč staletími. Jedním z dobrých příkladů skladby používající tento vzor v diametrálně odlišném žánru není nic jiného než jeden z nejpovedenějších kousků britského mistra Marka Knopflera [What It Is](#) z roku 2000. Britské lodní společ-

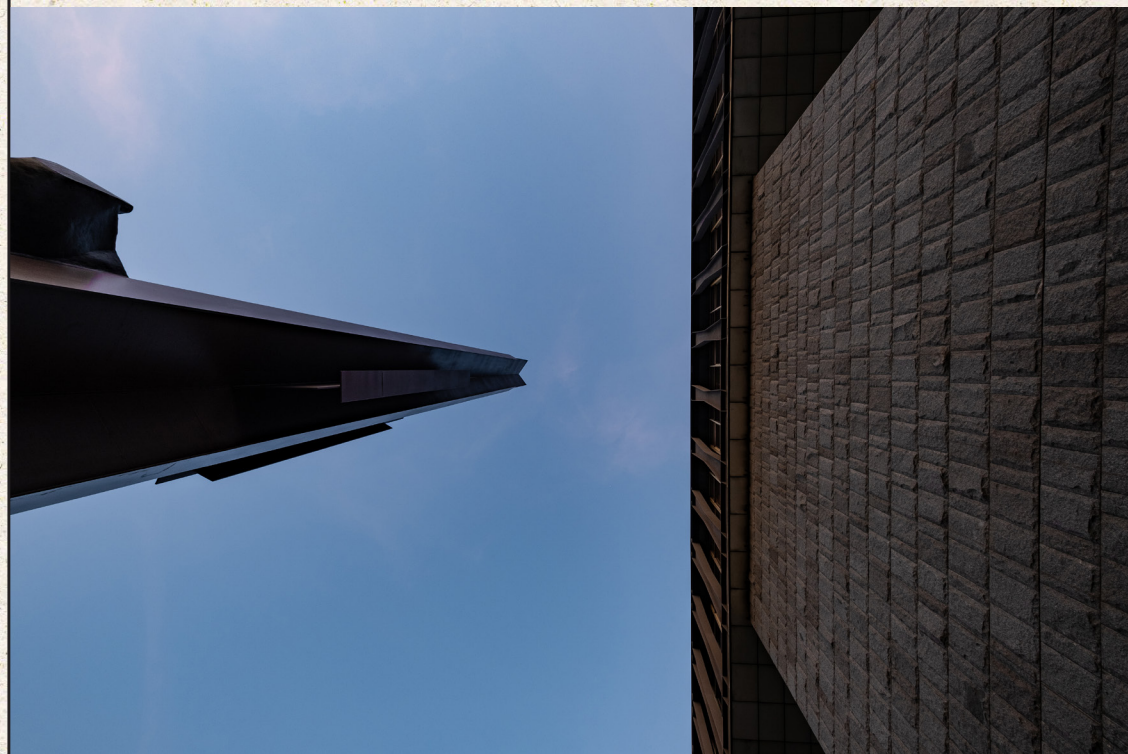
nosti nebyly první, které s tímto nápadem přišly, v praxi už byly pracovní písně uplatněny v dobách otrokářství, a to nejen na lodích. V kultuře Afroameričanů trend pracovních písní začal mnohem dříve a skončil později než celá éra Sea shanties. Obojí ovšem mělo na hudební světě velký vliv.

Pokud byste chtěli načerpat více znalostí o tomto rozsáhlém žánru, baskytarista a hudební teoretik Adam Neely Vás ve svém videu rád [poučí](#). Dozvíte se mimo jiné, že Wellerman, píseň, která to celé odstartovala, není tak úplně Sea shanty, ale spíš folková píseň vzniklá v námořnickém prostředí. Projdete celou historii a kulturu zpívání na palubě a uvidíte, že to nakonec skončilo z překvapivých důvodů – v jednotvárných pracích nahradil člověka parní stroj.

Christoph Slaměnik

Fotografie

No a proč se tento trend ujal zrovna teď? Lze to pochopitelně přisuzovat množství času, který lidé tráví v izolaci na sociálních sítích, ale dle mého názoru je zde poněkud poetičtější důvod, zmíněný již úvodem článku. Zase máme potřebu dělat věci s ostatními. Sedět doma už nějaký ten pátek nikoho nebaví a tak si soudružný národ Skotů, potažmo celý svět, absenci kontaktů musel vynahradiť aspoň ve virtuálním prostředí. Věřme, že tento tragikomický karneval zavírání bude již brzy u konce a my ho i díky hudbě v pořádku přečkáme. I pro nás necht platit teď již světoznámé „*Soon may the Wellerman come*“.

Ela Navrátilová

Můstek

Lidskými cestičkami protkaný vestibul metra. Šedé, černé, béžové, bílé, špinavé, rychlé, studené. A on se krčí tam v rohu za svým skleněným zábradlím, které ale nikdy jeho nebylo, a se žlutým osvětlením, které s ním má nehynoucí trpělivost - Můstek. Stojí a leží zároveň, v polosedu spočívá podsypaný sutinami, ve které přerůstá. Nikdy už nebude spatřen celý. I kdybychom někdy vyhlédli zpoza sloupu a podívali se na jeho klenbu, pohladili pohledem jeho rozpukané kameny nebo dokonce nahlédli tam, kde byl před stovkami let příkop, neuvidíme most celý. Ale můžeme na chvíli sledovat obrysy cihel a v mysli obout cestující do kožených střeviců, zbavit se kovově lesklého stropu a stanout na pomezí Starého a Nového města. •

Ela Navrátilová

Můsa

Tiše sbírá amorovi
spadlý palec mramorový.
Zvedá ruku jako on
a míří na měděný zvon.
Mrští prstík teplým vzduchem
kovový zvuk běží uchem...
Usedne na balustrády
připravené na estrády
večerního představení.

Vždycky trochu pookřeje
myslíc na to, jak si přeje
jen jednou ty gladioly
a od kritiků glorioly
přijímat ve třpytné róbě,
svlékat se pak v garderóbě
jako hvězda večera,
hvězda nebe za šera,
zvát si slavné vizity...

A ne jen lepit rekvizity. •

Linda X. Součková

Požehnání a prokletí hudby z východní Asie

„V K-popu to funguje tak, že pokud chceš být idol, ale nemáš talent, nadřeš se jak pes. Pokud chceš být idol a máš talent... inu, nadřeš se jak pes.“

Tady bych to mohla utnout a už nenapsat jedinou čárku, neb tímto “moudrem”, které mi nedávno napsala jedna známá, naprosto přesně vystihla cestu na K-popové výsluní a fungování tohoto žánru jako takového. Protože však ne každý ví, co to K-pop vlastně je, pojďme se do toho ponořit o trochu hlouběji.

Podle reportéra amerického hudebního časopisu *Rolling Stone* je K-pop „směs módní západní populární hudby a vysokoenergetického japonského popu“. Další definice vám sdělí Wikipedie, já k tomu jen přidám, že se jedná o jihokorejský žánr utvořený zhruba před třiceti lety. Zároveň K-pop není jen a pouze popová korejská hudba. Své místo v něm najdou i žánry jako R&B, EDM, Rock, Hip Hop a mnoho dalších. Zkrátka a jednoduše se jedná o souhrnné označení moderních korejských písní.

Narozdíl od západní hudby je s K-popem téměř výhradně spojen tanec. A poslední dobou je na něj kladen větší důraz, než kdykoliv dřív. Tím se kličkou vracíme k úvodnímu moudru. Pokud člověk, nejčastěji nějaký čtrnáctiletý kluk nebo holka, stojí o to prožít své mládí na stagi v záři reflektorů, musí nejprve projít konkurzem nějaké společnosti, která si jej vezme pod svá křídla. Tím se z něho stává *trainee*, člověk, který se připravuje na to někdy debutovat ve skupině či se stát sólovým umělcem. Někomu to trvá

rok, někomu se toto období protáhne klidně na sedm let. Během této doby *trainee* opravdu „dře jak pes“. Učí se správně zpívat, tančit, rapovat, performovat, mluvit na kameru a podobně. Debut je po tom všem nakonec zasloužená odměna, ale dřina tím rozhodně nekončí.

Jižní Korea má, třeba oproti České republice, na své občany obecně velmi vysoké nároky. Ať už jde o vzdělání, práci, výsledky nebo ambice a disciplínu. To nemají ani svět showbyznysu. Idolové, jak se K-popovým umělcům mnohdy říká, musí co nejlépe odpovídat korejským standardům krásy, chovat se podle společenských norem a samozřejmě dodržovat pravidla společnosti, se kterou mají smlouvu. Je jejich povinností se neustále zlepšovat ve svých dovednostech, a když to řeknu upřímně, přinést své společnosti co nejvíce peněz a sobě slávu. Na druhou stranu však díky té tvrdé práci vznikají neuvěřitelně propracovaná hudební videa, geniální produkce a dechberoucí vystupování na stagi.

K-pop jako žánr se hodně soustředí na to, co divák vidí. S tím se i váží už zmíněné standardy krásy. I proto muži nosí make-up, všichni mají “ideální” postavu (ženy hubenou a muži atletickou) a pokud tomu tak není, snese se vlna kritizujících komentářů. A právě ony komentáře a stres, který idolové denně zažívají, jsou častou příčinou jejich vyčerpání a depresí. Bohužel tím netrpí jen oni, ale i “obyčejní Jihokorejci”. Pro nás se to může zdát nepochopitelné, ale svým způsobem to je část jejich moderní kultury. Jako

národ mají tendenci se přepracovávat a vyždímat z příležitosti cokoliv. To jsem ale odbočila.

Jihokorejci mají dvě krásné vlastnosti - štědrost a potřebu povzbuzovat pocit sounáležitosti. To se samozřejmě promítá i do K-popu, a tím tvoří mnoho jeho pozitiv. Díky nekonečnému přísunu nových písniček a díky své masovosti se dostává do západního povědomí víc a víc. To mu umožňuje spolupráci nejen se světovými značkami, ale i humanitárními organizacemi jako je UNICEF (spolupracuje skupina BTS), ChildFund (spolupracuje zpěvačka IU a duo Davichi) a mnoho dalších. Co se týče onoho pocitu sounáležitosti, skvělým důkazem je propojení idola a jeho fanoušků. Skupiny se s nimi snaží neustále komunikovat, jak s korejskými, tak zahraničními. Překračují jazykové bariéry, boří genderové stereotypy co se týče oblékání, inspirují své obdivovatele ke kreativním počínům (ať už se jedná o fanarty, memy, make-up, fanfikce), a i když sami o sobě často pochybují, podporují své fanoušky v sebelásce. Na oplátku pak fanoušci podporují své idoly a kolikrát tak vznikne až rodinné zázemí jednoho fandomu. To je mimojiné pro Jihokorejce, kteří si na rodině hodně zakládají, velmi typické a prospěšné. Není to sice nic nového, co by se už nedělo na západě, pořád to však rozhodně má svou váhu, která tomuto fenoménu dodává na kráse.

K-pop rozhodně není pro všechny už jen proto, že vychází z kultury pro nás tak odlišné, až je často těžké jí porozumět. Nechci tedy nikomu tvrdit, že je tento žánr objektivně skvělý a že by každý, kdo má alespoň trochu smysl pro umění, měl K-pop poslouchat (jak by mohl říct nějaký až toxicky oddaný K-popper). Hudba není objektivní a každý má jiné preference. Zároveň však i přes jeho zvláštnosti není záhodno všechen K-pop

házet do jednoho pytle a soudit jen podle BTS a BLACKPINK (dvou nejslavnějších skupin). Je tolik hudebníků a skupin z malých společností, které tvoří zajímavou hudbu, ale kvůli těmto velikanům jsou úplně zastíněny.

Závěrem bych jen chtěla připomenout všem, ať už K-popperům nebo komukoliv dalšímu, kdo má rád poslech hudby - každý má svůj hudební styl a brát si k srdci hejty na to, co posloucháte, od někoho, kdo si poslechl jednu písničku z vašeho repertoáru, je jako páchat seppuku tupým mečem. Úplně zbytečné.

PS. Pokud jste se na základě tohoto článku rozhodli udělat si vlastní názor na K-pop, přidávám pár vzorků z různých, ale rozhodně ne všech, žánrů:

balady

[Yoon Jong Shin - Like it](#)

[Jung Seung Hwan - If It Is You](#)

soft pop

[Chanyeol, Punch - Stay with me](#)

[ITZY - Be in love](#)

jazzy pop

[Lee Hi - 1,2,3,4](#)

[Mamamoo - Piano Man](#)

bubblegum pop

[NCT Dream - Chewing Gum](#)

[oh my girl - Nonstop](#)

hip hop

[BIGBANG \(GD & T.O.P\) - Zutter](#)

[\(G\)IDLE - Uh Oh](#)

rap

[Agust D - Daechwita](#)

[MINO, ZICO - Okey Dokey](#)

blues

[nafla - Saturday](#)

[Crush - Butterfly](#)

traditional vibe

[Lee Sun Hee - Fate](#)

[BTS \(rap line\) - ddaeng](#)

pop rock

[N.Flying - Rooftop](#)

[Dreamcatcher - Boca](#)

rock

[Day6 - Sweet Chaos](#)

[The Rose - Baby](#)

hard rock

[Busters - Eternal](#)

[YB - Cigarette Girl](#)

R&B

[Red Velvet - Bad Boy](#)

[offonoff - dance](#)

EDM

[Stray Kids - Side Effects](#)

[JinSoul - Singing in the rain](#)

Chiptune/8-bitová hudba

[Cherry Bullet - Q&A](#)

[VIXX - Rock Your Body](#)

deep house

[LOONA - Butterfly](#)

[SHINee - View](#)

disco

[EXO - Lucky One](#)

[Lee Suhyun - Alien](#)

latino

[Super Junior - Lo Siento](#)

[VAV - Señorita](#)

dubstep

[CL - the baddest female](#)

[Topp dogg - follow me.](#)

České národní písně v ruchu dějin

Podíváme-li se na jakoukoliv dějinnou událost, postupem času zjistíme, že se k ní váže i nějaká ta píseň. A není se čemu divit, zpěv jest libozvučnější než slova. Tklivé či naopak veselé tóny dokáží dokonale vyjádřit lidské pocity. Taková píseň dokáže ve správnou chvíli národ povzbudit, ale i nebývale zesměšnit. Hudba má nepředstavitelnou moc nad lidským chápáním a skutky. A právě díky ní se i my, dnešní lidé, můžeme „dostat“ do časů dávno minulých. Nám dnes postací dvě světové války.

Pojďme se tedy podívat, jaké popěvky zpívali naši předkové, když se vůkol psaly válečné dějiny.

První světová válka

Co myslíte, že dělali vojáci v modrých uniformách, když rukovali do rakousko-uherské armády? Zpívali! Prve se bojovalo v Srbsku, odtud píseň „[Tam na břehu řeky Dríny](#)“, v níž se zpívá o obrovských ztrátách 102. pěšího pluku v krvavé bitvě na Dríně probíhající od 6. září do 4. října 1918. Z italské fronty zase máme velice smutnou skladbu „[Válka na Itálii](#)“ či chytlavou a jásavě znějící, však hořkou píseň „[Zlaté slunko](#)“. Ryze žertovná jest píseň „[Hercegovina](#)“, která vznikla již roku 1878 při zabrání Bosny a Hercegoviny Rakouskem-Uherskem, ale vojáci si ji za první světové války vzali znovu za svou. Roku 1917 zní z úst Karla Hašlera „[Bílý kvítek](#)“, tuto píseň si vojáci též velice oblíbili. A o 35. plzeňském pluku notovali si lidé píseň „[Pětaticátníci](#)“.

A legionáři, ti své písně neměli? Jistě měli. Legie byly v Rusku, ve Francii a v Itálii. Hymnou legií v Rusku byla píseň „[Prapor vláá](#)“, oblíbení byli „[Osmadvacátníci](#)“ a bojovná píseň „[Vzhůru hlavy](#)“. Legie ve Francii zvolily si za hymnu „[Pochodně hněvu](#)“.

Mimochodem, o bitvě u Zborova, kde se vyznamenaly střelecké pluky Čs. legií na Rusi, byly za první republiky složeny rovnou dvě písně. Skočný popěvek „[Náš tatíčku Masaryku](#)“ stal se dnes bohužel spíše terčem vtipů. Ale Hašlerovi pochmurní „[Hoši od Zborova](#)“, kteráž píseň zněla v meziválečných letech v každé krčmě, se posud těší jisté úctě.

Druhá světová válka

Ještě před vypuknutím války byly roku 1938 zabráný nacistickým Německem Sudeoty. Načež se František Voborský, muž mnoha nadání, chopil pera a napsal teskný valčík „[Chaloupky pod horami](#)“ o ztraceném domově a mládí. Ten se nejen díky gramofonovým deskám rozšířil neskutečnou rychlostí mezi lid a jest znám dodnes.

Skutečným doprovodem válečného bombardování se však stala polka „[Škoda lásky](#)“, jejíž hudbu napsal Jaromír Vejvoda a slova později jistý Vašek Zeman. Tato píseň zněla na válečném poli mezi výbuchy v mnoha cizojazyčných verzích, a to paradoxně na obou válčících stranách. •

Nejlepší filmové soundtracky

Dobrý den, dnes vám představím 5 nejlepších filmových a seriálových soundtracků.

Páté místo obsazují Piráti z Karibiku. Každý, kdo tvrdí, že mu tato znělka nehrála celé dny v hlavě, lže. Na čtvrtém místě se umístil Počátek. Podle kritiků to zní dobře a podle diváků ještě lépe, ale mně osobně to zní spíš, jako kdyby někdo prodloužil začátek znělky hlavních zpráv na ČT1. Třetí místo patří Titanicu. Titanic je dobrý film, který máme v jádru srdce všichni docela rádi, ale tento soundtrack se k němu, dle mého názoru, moc nehodí. Nicméně většině recenzentů se líbil. Další byl na seznamu film 8 Mile. Nikoho asi moc nepřekvapí, že tento film, který vlastně o hudbě je, se na tomto žebříčku umístil. A na prvním místě trůní, fanfáry prosím: Star Wars!

Miriám Žytková

Ptačí pěvecká soutěž

Jednoho dne se ptáci rozhodli, že uspořádají pěveckou soutěž. Přihlásilo se neskutečné množství pěvců, do závěrečného kola se jich však dostalo pouze pět: Páv, Husa, Vrana, Sova a Skřivan. Za stolem poroty seděl Sokol, Slavík a Červenka. V hledišti (tedy na malém plácku porostlém mechem kvůli pohodlí) seděli ptáci z celé země. „Přivítejte, prosím, na jevišti Páva!“ oznámila do megafonu vyrobeného z listí Červenka.

Páv vznešeně nakráčel na pódium (tedy velký a prostorný pařez) a spustil z plna hrdla, jenže, jak asi někteří tuší, pavi ke zpěvu

Rád bych zde vypsal několik filmů, které měly skvělé soundtracky a nedostaly se sem. Na příklad: Indiana Jones, Forrest Gump nebo Králíček Jojo. Těmto filmům samozřejmě také patří velká poklona... •

nemají vloh. Pávovo skřehotání se nedalo vydržet, a tak slavík zakřičel: „STOP!“ Páv přestal zpívat. „Tak, jste se mnou spokojeni?“ zeptal se nafoukaným a přemoudřelým tónem. „Byl jste vážně nezapomenutelný, Páve, ale aby se taky dostalo na ostatní,“ vustrčil ho nenápadně Slavík z pódia. „Prosím potlesk pro pana Páva. Nyní už patří jeviště pouze madame Huse! Prosím potlesk!“ zakřičela do trubičky Červenka.

Husa na pařez vypochovala jako husar. Chvíli si počkala, uklonila se a poté začala zpívat svou husí píseň, stejně jednotvár-

nou jako její příchod: „Gogogo; gagaga, gogogo, gagaga; gogogo, gagaga!“ Obecenstvo by asi bylo usnulo, kdyby ovšem Sokol včas nezakročil. „Madame huso, jste skvělá, ale už nás hōní čas!“ odehnal ji pryč. Husa odpochovala jako husar a Červenka pronesla: „Tak to byla madame Husa, nyní je řada na slečně Vráně!“

Vrána hlasitě zakrákala – to aby na sebe upoutala pozornost - a zazpívala nádhernou píseň. Porota už by jí byla málem dala deset bodů z deseti, kdyby ovšem tolik neráčkovala. Červenku to neskutečně dráždilo. „Slečno Vráno, děkujeme za vaši účast, teď by ale měla zpívat Sova!“ ozvala se. Vrána jen udiveně zavrtěla hlavou, ale to už ji Červenka vytlačovala z pódia slovy: „Velice děkujeme slečně Vráně, prosím, přivítejte nyní paní Sovu!“

Sova přišla na pódium a začala zpívat krásnou píseň překrásným sovím hlasem, altem. Ptákům se to docela líbilo, ale Slavík to nemohl vystát. Když už se Sova chystala pomalu dozpívat, Slavík ji vystrnadil (nebo vyslavičil?) z pařezu. „Děkujeme, paní Sovo, jste úžasná, čas nám ovšem běží, na radě je tedy poslední soutěžící.“ Sově se to nelíbilo. Takhle přece vystrkovali úplně všechny! Ale nemohla nic dělat – jak je všem dobře známo, porota si může dělat, co chce. „Děkujeme za váš zpěv, přichází závěrečný soutěžící – mistr Skřivan!“ oznámila Červenka.

Skřivan přicupital na pódium, uklonil se a zazpíval skřivánčím hlasem, při kterém se všem tajil dech. Sokol ale nesnášel skřivání „pištíivý soprán“, a proto řekl: „Děkujeme, mistře Skřivane! Porota se nyní musí poradit, aby tady diváci neseděli až do noci, že?“ řekl a skřivan odcupital z pařezu. Docela ho to naštvalo. Vždyť sotva začal zpívat! Porotce ale byl očividně proti, a tak zklamaně odešel.

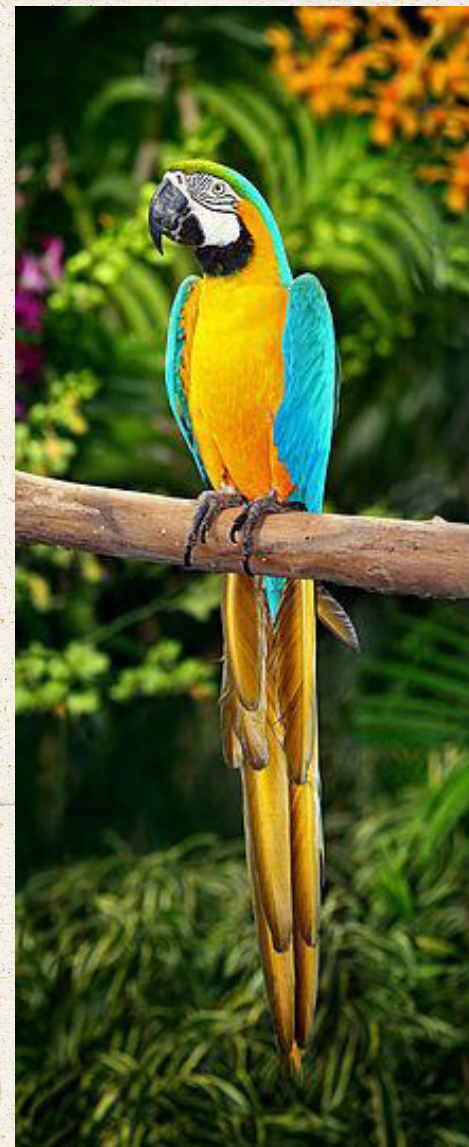
Porota se začala radit. Červenka okamžitě spustila: „To si snad děláte legraci! Sokole, vždyť skřivan zpíval nádherně a husí kejhání je přece tak nádherný zvuk!“ „Červenko, laskavě se uklidněte,“ bránil se Sokol, „Skřivan má příšerně ječivý hlas a Husa s tou svou pořád dokola se opakující písničkou se nedá vystát!“ A hned se začal navázat do Slavíka: „A ty nejsi o nic lepší porotce než Červenka! Vrána a Páv byli úžasní zpěváci!“ „Nejlepší byla Husa!“ „To si snad děláš legraci!“ „Tak schválně, ať zazpívají ještě jednou!“ navrhl ve vzteku Sokol. „TAK ZPÍVEJTE!“ zakřičel. A soutěžící ptáci začali zpívat. Všichni dohromady! Porotci se chytali za hlavy, jakou pohromu to způsobili, lesem se však rozezněl úžasný ptačí koncert. Dokonce i obecenstvo se přidalo! Nakonec se nechala strhnout i porota, a kdyby šel náhodou někdo okolo, řekl by si: „To je ale nádhera!“

A žádná soutěž už nebyla potřeba. •

Jarmila Smetanová

Zpívající zvířata - ptáci

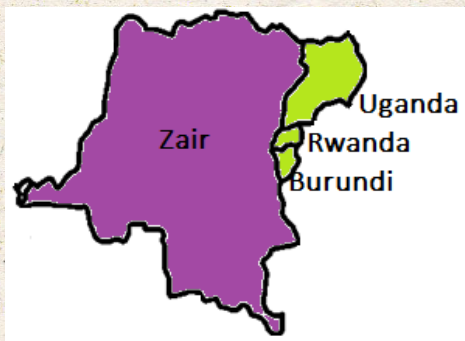
Všichni asi známe naše české ptáky- vrabce, kosy, sýkorky... a všichni asi známe ten krásný pocit, když se procházíme přírodou, a nad námi poletuji maličtí tvorové, kteří tak nádherně zpívají. Dokáží ale všichni ptáci světa zpívat tak krásně jako ti, kteří žijí u nás v ČR? Každý pták má svůj vlastní styl dorozumívání, ale jen některé z těchto stylů nám připadají jako krásný ptačí zpěv. Někteří lidé si zpěv ptáků spojují se začátky jara. Ptáci mezi sebou však nekomunikují jen zvuky (pípáním), komunikují mezi sebou také svým peřím. Např. někteří ptáci svá křídla dokážou rozevřít natolik, aby si ostatní menší ptáčci mysleli, že je dotyčný pták větší, a tím pádem k němu neletěli. Tento jev používá například Slunatec nádherný (Eurypyga helias). Ze všech ptáků však vynikají papoušci, kteří totiž mají schopnost věrně napodobovat nejrůznější zvuky včetně lidských slov. Někteří papoušci dokážou dokonce zapískat i celé písně, jiní napodobují hlas zvířat, pláčou, smějí se, kašlou apod. •

Rozstřílené Kongo: První válka v Kongu

Tento článek je pokračováním série Rozstřílené Kongo. V posledním čísle jste se mohli dočíst o Mobutově éře.

Začátkem 90. let začala Mobutova pozice slábnout, a to především kvůli ztrátě podpory USA. Mobutu tak musel nechat vzniknout vládu, ale faktickou moc držel stále on.

V roce 1990 vypukla ve Rwandě, malém státě sousedícím se Zairem, občanská válka mezi většinovými Hutu a menšinovými Tutsi. V roce 1994 skončila válka vítězstvím Tutsiů. Ještě před tím stihla vláda Hutu při takzvané Rwandské genocidě vyvraždit na 800 000 Tutsiů. Po prohře se Hutuové stáhli do sousedního Zairu, který je celou dobu podporoval. Většinou to byli nevinní civilisté, kteří se báli odplaty Tutsiů. Mezi ně se však také přimíchalo několik tisíc příslušníků milicí Interahamwe, kteří za genocidou stáli. Nyní se nacházeli v bezpečí jen pár kilometrů od rwandských hranic a pomýšleli na odplatu. Nový režim Tutsiů ve Rwandě se jich obával a hledal spolu se svými spojenci, Ugandou a Burundi, způsob, jak se jich zbavit. To by ale znamenalo útok na suverénní stát, který byl ještě k tomu devadesát-

krát větší než samotná Rwanda. Rwandané si proto vyhlédli jistého Laurenta-Désiré Kabilu, veterána z dob Konžské krize, o kterém jste se mohli dočíst v prvním článku ze série Rozstřílené Kongo, jehož milice stále ovládaly okolí města Baraka v Jižním Kivu na východě Zairu. V roce 1996 založil Kabila s podporou Rwandy hnutí AFDL.

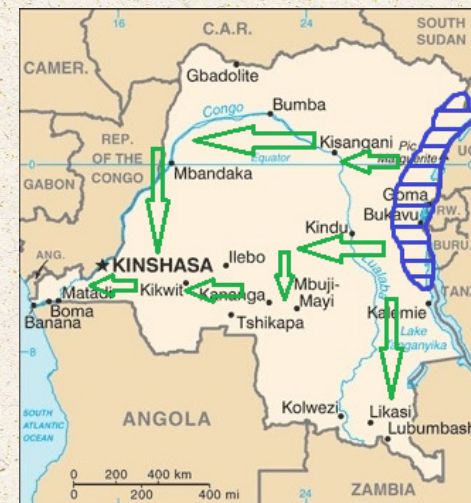
Laurent-Désiré Kabila

V říjnu 1996 překročila AFDL hranice Zairu. Během prvních tří dnů obsadily jednotky AFDL, složené hlavně z konžských Tutsiů, obyvatel Kivu, děti a katanžských veteránů, tři nejdůležitější města provincie Kivu, Gomu, Bukavu a Uviru. Zatímco konžští vojáci AFDL chtěli okamžitě táhnout na hlavní město Kinshasu, vzdálenou asi 2000 kilometrů, jejich rwandští nadřízení stanovili jasnou prioritu, uprchlické tábory Hutuů. Až do začátku roku 1996 tak jednotky AFDL pročešávaly celé Kivu a sousední provincii Ituri. Zemřely tisíce nevinných civilistů.

K výsledku války značně přispěl neskutčný chaos, který panoval ve vládním vojsku (FAZ-Forces armées zaïroises). Spíše

než s FAZ tak bojovala AFDL s Interahamwe, Mai Mai (domorodé animistické milice z východního Konga) a, jako v případě bitvy o Lubumbashi, s jednotkami UNITA. Poté co jednotky AFDL ovládly Kivu a Ituri, rozdělily se na tři skupiny. První se vydala podél řeky Kongo a dobyla významné město Kisangani. Poté pokračovala dále po proudu řeky směrem na hlavní město. Druhá se otočila na jih, aby obsadila Lubumbashi a Katangu. Třetí šla středem státu na Mbuji-Mayi a poté dále na Kinshasu.

17. května vkočily jednotky AFDL pod vedením Rwandana Jamese Kabarebeho do Kinshasy. Vládní vojska se okamžitě vzdala. Díky tomu nedošlo v 10 milionové metropoli k bitvě, která by mohla stát životy desítek tisíc civilistů. Koncem května padla poslední ohniska odporu u přístavu Matadi. Laurent-Désiré Kabila se stal prezidentem. Ve válce zemřelo asi milion lidí a dalších půl milionu muselo opustit své domovy. Nikdo tehdy netušil, že za pouhý rok se Kabila obrátí proti svým dosavadním spojencům Rwandě a Ugandě a že v takzvané Druhé válce v Kongu, která bude následovat, zemře dalších 5,5 milionů lidí. •

*První válka v Kongu
modrá: oblast ovládaná
AFDL v prosinci 1996
zelená: postup AFDL*

James Kabarebe

Vítek Frei

H.M.S. Honorable

Pluli jsme zrovna přes Biskajský záliv na loď Jeho Veličenstva *Honorable*. Byla to briga, dvojtěžník se dvaceti děly, devět čtyřliberních se skvělo na každém boku a dvě šestiliberní na přídi. Západní vítr se opíral do našich hlavních, košových a brámových plachet a hnal nás rychlostí skoro deseti uzlů. Květnové slunce svítilo na obloze bez mráčku, příď rozrážela vlny, tvoříc pěnu, v tomto počasí tak úchvatnou. Brázda za lodí byla poměrně rovná, ne však docela, kormidelník nebyl z nejlepších.

Psal se rok sedmnáct set padesát osm, válka (později známá jako sedmiletá, pozn. aut.) tedy byla v plném proudu.

Pravděpodobnost, že nepotkáme žádnou loď Ludvíka XV. nebo Jeho nejkatoličtějšího Veličenstva Karla III., byla téměř nulová, a tak měl každý oči na stopkách, nejvíce však ti, kdo pozorovali z košů na stěžních. Moje směna, tedy nějakých třicet mužů, polovina posádky, měla službu, a já byl v koši na hlavním stěžni.

Bedlivě jsem pozoroval obzor, a dlouho jsem žádnou loď neviděl, až konečně, kolem desáté dopoledně, jsem ji uzel.

"Palubo, loď vpředu, tři čárky vpravo!" zavolal jsem dolů. Zanedlouho za mnou nahoru vylezl jeden podporučík s dalekohledem. Po chvíli se důstojník velící palubě zeptal: "Tak co, pane Hidere?"

A podporučík odpověděl: "Je to francouzská galeona, nejmiň čtyřicet děl, pane!"

Velící důstojník dal hned uvědomit kapitána, jenž se za malý okamžik dostavil na

palubu.

Po chvíli už všichni muži stáli na palubě, děla připravena, jen otevřít střílny.

Galeona vyslala varovný výstřel před naši příď, ale my se vzdát nehodlali. Nahoru do koše mi dopravili nějaké muškety, abych se také zúčastnil bitvy.

Když jsme se přiblížili skoro na dostřel pistole, dal kapitán rozkaz k prudkému stočení lodi doleva, čímž překazil očekávání Francouzů, kteří si mysleli, že připlujeme k jejich levoboku v opačném směru; takhle jsme však propluli před jejich přídí a vystříleli celou boční salvu. To galeonu zarazilo a poškodilo. Začali sice hned obracet doleva, jenže my pokračovali v půlkruhu proti větru, takže jsme zanedlouho vypálili i levo-boční salvu.

Potom ovšem Francouzi odpověděli a *Honorable* pocítila osmnáct zásahů, stav byl tedy vyrovnaný.

Tehdy jsme se vydali chvíli proti našemu původnímu směru, tedy na jihozápad, načež jsme opět obrátili loď o sto osmdesát stupňů, takže teď se na sebe z obou stran šklebily jícny nabitých děl. Pak obě lodě spustily.

Rachot ohlušil všechny na palubě, kouř po chvíli skryl jednu loď před druhou. Ozval se však praskot a přední stěžň galeony se zřítíl pryč od nás. Mohli jsme střílet dál, ale Francouzi se vzdali.

Posléze se ukázalo, že loď měla jen velmi malou posádku, která už bez stěžně nechtěla dál bojovat. Plachty, nepoškozené kusy

stěžně a ráhna jsme vylovili z vody a několik mužů pod velením našeho prvního důstojníka galeonu odvezlo do Anglie.

My jsme na *Honorable* pokračovali co nejrychleji, měli jsme rozkaz co nejrychleji se vrátit domů. Napnuli jsme královské plachty úplně na vrcholcích stěžňů, abychom dohnali zpoždění způsobené bojem. Ve dvanáct hodin nám skončila služba, a já se šel naobědvat a odpočinout si. Teď, když toto dopisuji, doplouváme k Halifaxu. Musím končit, na levoboku je prý osmačtyřicetidělová fregata. •

Sebastian Sallfelner

Fotografie

Benedikta Peterková

Fejetonek

Hvězdy v sobě mají něco zvláštního. Pohledem nahoru jako by bledly všední starosti, které nás přes den drží při zemi. A i když dá jejich svitu tady v Praze práci přebít elektrickou září lamp, ráda si jen tak otevřu okno a dívám se. A najednou je tu poslední táborová noc, závěrečný oheň hoří a u ohně zpíváme, skupinka namíchaná z účastníků, vedoucích a rodičů, kteří přijeli na bourá-

ni. Pár se nás oddělí a jdeme o kus dál, na louku. A tam jsou zase ty samé hvězdy. Ty samé? Jsou sice letní a mnohem jasnější, ale pořád je poznáváme, jsou stejné jako před rokem, stejně jako dnes večer. Vždycky jsou to hvězdy. Ten večer jsme pozorovali kometu a nakonec jsme ji opravdu všichni našli, i když její ohon byl opravdu nenápadný. Spali jsme pod širákem.

Linda X. Součková

Jak se kočíruje diskuze

(Tento text slouží jen jako uvedení do photo-shopového dílka níže.)

I když se nám může zdát online výuka úmorná, najdou se i světlé výjimky. Jednou z nich je seminář ze ZSV pro sexy vedený panem profesorem Peškem. Proč? Krom toho, že ho vede právě pan profesor Pešek a složení žáků nesestává z beznázorových ovcí, se často věnujeme opravdu zajímavým tématům.

Nedávno jsme na online dvouhodinove zabrousili do tématu genderu. Nad očekávání pana profesora byla diskuze velmi plodná a snad skoro každý měl k tomuto mnohdy palčivému až kontroverznímu tématu co říct. Diskuze se držela v kultivovaných mezích, což mělo za následek neustále zvednuté pacičky a to, že pan profesor nevěděl, koho vyvolat dříve. Vypadalo to tak, že jeden z žáků řekl svůj názor či poznatek, a poté pan profesor vybíral ze zvednutých ručiček. Vždy tedy někoho vybral a pobídl ho ke sdělení jeho názoru. Nevybíral však jen tak. Téměř vždy u toho pronesl větu, která se mu stala osudnou a jež se stala podnětem pro vznik obrázku pod textem, „Máte slovo.“

Pak už to šlo ráz naráz. Pokaždé, když to řekl, připomněl mi tím dámu s až podezřele bílou kůží, a nápad byl na světě. I když jsem to původně myslela jako situační vtípek, pan profesor nebyl proti a v nápadu mě podpořil. Pokud to také myslel jako vtípek, nu, pro mě už to vtípek nebyl. A tak přišlo na svět toto skvostné dílo začátečnice ve Photoshopu. Děkuji, pane profesore, že díky Vám mohlo vzniknout něco, čím jsem se pobavila a co mi sežralo dvě hodiny volného času, které jsem místo prokrastinace u videí a podobných věcí využila k něčemu smysluplnému :D.

PS. Poslední souvětí je myšleno naprosto upřímně a se vši vážností. Opravdu. •

David Janák

Sezóna snů pro West Ham?

West Ham zažívá výborné období. Jsou páti, tedy na příčce, která zaručuje Evropskou ligu. Pokud si udrží náskok na oba celky z Liverpoolu (Liverpool a Everton), může je čekat pohádka jako tažení lišek z Leicesteru. Mimochodem, Slavia v Evropské lize porazila Foxes 2:0 a nyní ji čeká skotský soupeř Rangers Glasgow. Leicester v sezóně 2015/16 vyhrál ligu, potom, co málem v minulém ročníku spadl. Strýjci byli například trenér Claudio Ranieri, výborný střelec Jamie Vardy nebo výborný záložník N'golo Kanté. Vardy je v Leicesteru dodnes, Kanté válí za Chelsea a Ranieri momentálně řídí italskou Sampdoriu. West Ham má kouče Davida Moyese, skvělého útočníka Jesseho Lingarda a hnací motor Tomáše Součka. Dále jsou důležitými členy kádru třeba Vladimír Coufal, Michail Antonio či Lukasz Fabianski. Souček dal ve 28 zápasech 8 gólů, další český zástupce Vladimír Coufal si připsal 3 asistence. O Součka mají zájem přední kluby, Lingard povstal z popela a v 6 zápasech vstřelil 4 góly a jednou asistoval. Hodně se mluví o zájmu právě West Hamu o české hráče. Abdalla Sima, Jan Kuchta, Adam Hložek, to je krátké shrnutí útočníků, které by Hammers potřebovali. •

Miriam Žytková

Básniřská soutěž

Tímto se vyhlašuje jarní básniřská soutěž! Pravidla jsou následující:

1. Nejprve si udělejte na stole místo, pročistěte si hlavu a pusťte se do skládání básničky. Tématem je HUDBA A SVOBODA – ideálně obojí, ale koho by to omezovalo v jeho tvořivosti, může si klidně vybrat pouze jedno z toho 😊.
2. Až budete mít své literární dílo složené, pošlete ho na e-mailovou adresu zytkovam@arcig.cz do 15. 4. 2021.
3. Poté budou básně přeposlány dalším členům poroty – J. Rouskovi (II. B) a B. Peterkové (IV. A), kteří básně ohodnotí.
4. Odměnou za báseň, která porotu nejvíce zaujme, bude kniha Písničky bez muziky od Emanuela Frynty.
5. První tři básně budou otištěny v dubnové Agónii. •

MÁTE SLOVO
S Tomášem Peškem

Vrtišková' V.T.A

Kateřina Vrtišková

Karolína Kováčová

Diář na duben

April
april

P	Ú	S	Č	P	S	N
		1	2	3	4	
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

monday

friday

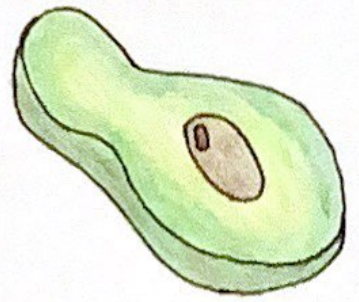
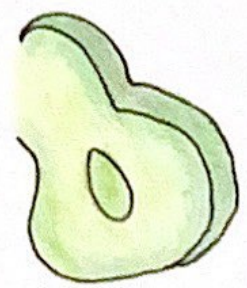
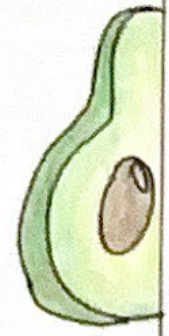
tuesday

sunday

wednesday

saturday

thursday

april

MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT	SUN
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

GOALS

CHALLENGE

BOOK

